

REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancaute nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se returnează.
ABONAMENTUL: se primește la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele Birouri anuale:
In Viena: M. Dukes Nachf.
Max. Augustfeld & Emerich Lesner.
Heinrich Schalek. Rudolf Mosse.
A. Oppelke Nachf. Anton Oppelke.
In Budapesta: A. V. Goldbor-
ger, Ekstein Bernat. In Ham-
burg: Marolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERTIUNILOR: o so-
cietate garmond pe o coloană 6 or.
și 30 or. timbru pentru o pu-
blioare. — Publicări mai dese
după tariful și învoială.
RECLAME pe pagină a 8. a o
seria 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXXIII.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
străinătate și la d-ii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dănuș în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 18.

Brașov, Luni-Marți 25 Ianuarie (6 Februarie).

1900.

„Națiunea“ și naționalitățile.

Cestiunea naționalităților a fost dîlele acestea viu discutată din par-
tea politicianilor unguri, nu numai
în cameră, ci și în presă. Discuși-
unile lor ofer multe momente intere-
sante, căci din ele se vede de-o
parte temerea și neliniștea omului
muștrat de conștiință, care ori cât
s'ar sili, nu pôte abate dela sine
frica de răsunare; ăr de altă parte
ne arată orgoliul și îngâmfarea, de
care sunt stăpâniți neimpăcații noș-
tri adversari.

În cameră un fruntaș al parti-
dei kossuthiste deplânge acele tim-
puri de aur, când monstrul poreclit
„secțiunea naționalităților“ își făcea
orgiile sale, inventând comploturi,
tradări și minciuni nerușinate pen-
tru a puté justifica în ochii lumii
neorientate fărădelegile și tiraniile
stăpânitorilor de pe vremile lui
Banffy față cu poporele nemaghiare
din acest stat. El, acel fruntaș kos-
suthist cu numele Komjathy, scie să
aducă „dovezi“, că de când s'a des-
ființat acea secțiune a naționalităților,
care va forma și ea pentru
tote timpurile o pată neagră în is-
toria stăpânirii unguresci, naționa-
litățile au devenit grozav de „cute-
zătoare“. De nu s'ar fi desființat, ad-
mâne, după părerea lui Komjathy,
naționalitățile ar fi fost înfrante, dér
fiind că acesta nu s'a întemplat, el
face responsabil pe ministrul-preșe-
dinte Szell, acuzându-l îndirect chiar
cu lașitate, fiind-că nu are vitejia
de-a suci de-odată gâtul naționali-
tăților.

De altă parte vedem pe voini-
cosul Francisc Kossuth, cum tună
și fulgeră prin colonele lui „Egye-
tértés“, sbierând în gura mare, că
„unitatea și caracterul maghiar al
statului e asediat de naționalități“;
că Ungurii sunt puțin și slabi, „atât
de slabi, încât nici nu pot umbla pe
picioarele lor, ci numai sprijiniți de
un stat vecin pot să se arate înain-
tea lumii“.

Se plânge mai departe Kossuth,
că în ori-care parte a statului un-
gar te întorci, tot de naționalități
dai, pe cari Ungurii, deși cu un tre-
cut de-o mie de ani, n'au fost în
stare să le asimileze până ađi, lucru
ce nu s'a mai întemplat, dice el, de
când există istoria lumii.

El caracteristic, că pe când Kom-
jathy se vaeră astfel în cameră, ăr
Kossuth în colonele lui „Egyetértés“,
pe atunci vine guvernamentalul „P.
Napló“ și-i mângăie și pe unii și pe
alții, silindu-se a-le arăta, că nu
sunt Ungurii tocmai așa de nemer-
nici și ticăloși, cum li-se pareunora
din ei și că „sistarea secțiunii na-
ționalităților nu este identică cu ca-
pitularea politiceii naționale mag-
ghiare, așa ca din asta să-și pôte
face cine-va speranță, că acum în
Ungaria răsar rațele lumii daco-
române și panslaviste.“

Foia guvernamentală nu crede,
că Coloman Szell ar păși în cestiu-
nea naționalităților pe căi diferite
de ale antecesorilor săi; desființarea
secțiunii naționalităților, dice, nu
însemnă nimic, căci „chiamarea de-a
susține și întări caracterul maghiar
al statului, o are întreg organismul
statului și întregă puterea națiunii,
ăr nu o secțiune de afaceri.“

Vedî așa! N'ai fi stat să cređi,
că există și între politicianii unguri
omeni atât de cuminte, ca să recu-
noscă, că un „stat național maghiar“,
— de care almintrelea nu există și
nu va exista nici la luna cailor, —
nu se pôte „întări“ și „susține“ prin-
tr'o fabrică de minciuni, cum era
secțiunea naționalităților, ci numai
prin puterea „națiunii“. Țtă însă, că
acum cei dela „Pesti Napló“, ajun-
gînd sub stăpân nou, s'au înorit și
ei și ved lucrurile altfel, decum le
vedeau mai înainte, — ved, că nu
mai puterea „națiunii“ decă nu va
isbuti să facă ceva, căci cu secțiunii
de naționalități nu se pôte face nici
o ispravă. Numai cât — vorba lui
Kossuth — „națiunea“ e slabă a
naibei, atât de slabă, încât fără spri-

jinul unui stat vecin nici nu pôte
umbla pe picioarele ei.

O asemenea „națiune“ ar face
mult mai bine, decă și-ar vedé de
neputința și nevoile ei și să nu mai
caute a clădi „state naționale“ din
țeri poliglote, în cari abia își pot
susține supremația de pe-o ăi pe alta
printr'un noroc orb.

Nu mai ăicem nimic de obser-
vările nu mai puțin caracteristice,
ce le face „Pesti Napló“ în partea
din urmă a articolului său. Foia un-
gurescă se silesce a incurgia pe
conationalii săi în contra temerei de
un federalism în Ungaria; face asé-
mănări între stările de aici și din
Austria pentru a ajunge la conclu-
siunea, că naționalitățile de sub stă-
pânirea ungurescă sunt mai slabe ca
cele din Austria și de aceea Ungurii
n'au să se témă de-un federalism în
Ungaria, căci ei sunt mari „maist-
teri“ și vor sci, cum să ne stăpânescă.

Vor sci, ăeu, până când noro-
cul le va suride, cum li-a suris până
acum. Dér lucrurile în lume sunt
schimbăciose și poporele tôte lacome
de libertate. De acesta nu trebuie
să-și uite „națiunea“ cea slabă și
olögă, care „nu pôte să se misce
pe picioarele ei, ci-i trebuie să se spri-
jinescă de un stat vecin.“

**Actiunea de împăcare în Aus-
tria.** Ađi se deschide conferența convocată
de guvernul austriac, cu scop de a-se sfă-
tui asupra mijloecelor de aplanare a conflic-
telor și neînțelegerilor dintre Cehi și Ger-
mani. Din Viena se anunță, că alaltaeri a
fost acolo un consiliu de miniștri, care s'a
ocupat timp îndelungat cu proiectele, ce
are de gând să le înainteze conferenței de
împăcare. Tot Sâmbătă s'au întrunit și pre-
ședinții cluburilor germane într'o conferență
pentru a dezbate asupra principiilor, pe a
căror basă Germanii sunt învoiți a-se îm-
păca cu Cehii. *Radicalii germani* nu vor în-
tra în conferență și nu vor intra nici *radicalii
cehi*. Cei dintăiu ăic, că numai atunci vor
fi înduplecați a participa și ei la o confe-
rență de împăcare, decă mai întâiu limba

germană va fi proclamată în Austria ca
limbă de stat. Cei din urmă, adecă Cehii
radicali, pretind deplina egală îndredtărire
a limbii cehice în Boemia, așa ca și în
cercurile curat germane să pôte fi posibil
îmăntarea de aote, petițiunii etc în limba
cehică și tot în limba cehică să fiă resolu-
vate. Radicalii cehi mai pretind restabilirea
dreptului public boem. Cu tôte acestea
conferența se va țină. Vor lua parte tôte
grupările și nuanțele de partide ale Germa-
nilor moderați, apoi Cehii bătrâni, Cehii
tineri și feudalii.

Sunt fôrte puțin speranțe la un re-
sultat pozitiv și favorabil al conferenței.
Cehii, chiar și cei mai moderați, pretind,
ca limba internă de serviciu să fiă scosă
din complexul celorlalte cestiuni de limbă
și guvernul să ordone numai decăt acesta.
Astfel se va puté face pacea, altfel nu.
Guvernul însă nu e învoit cu o preten-
siune de felul acesta, căci la cas contrar
Germanii vor începe ărăși obstrucțiunea.
Ministrul președinte *Koerber* crede, că deși
nu va puté să câștige ceva pozitiv cu în-
cercarea lui de pacificațiune, îi va succede
totuși să câștige un *armistițiu* fîă cât de
sourt. În timpul armistițiului partidele nu
vor usa de arma obstrucțiunii față cu pro-
iectul de lege asupra recrutiilor și a armatei,
precum și față de împrumutul de 40 mi-
liône. Decă nici acesta nu va succede, gu-
vernul n'are decăt să disolve parlamentul.

**Jubileul metropolitului Dr. Vic-
tor Mihalyi** se va serba la 14 Faur n. în
ăia Intîmpinării Domnului, când se împli-
nesce un pătrar de veac, de când I. P. Sa
Metropolitul Victor a fost ridicat la trépta
arhierescă. În ce privește Blașiul — scrie
„Unirea“ — Marți s'era tinerimea dela tôte
scólele din loc, avînd în frunte orchestra
studentilor, va porni din curtea gimnasiu-
lui purtând torțe, și încunjurând piața ilu-
minată va merge la reședința metropolitană.
Aici se va cânta un imn festiv și apoi prof.
Alesiu *Viciu* va saluta pe iubilantele. După
salutul acesta, cântând corul un întreit „să
trăiescă!“ va răspunde Metropolitul, după
care în sunetul muzicii și aolămările pu-
blicului, conductul va porni înapoi spre
curtea gimnasiului. Miercuri va fi liturgiă

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

(6)

Din etiologia poporală română.

— Urmare. —

Tipice mai sunt dintre legendele zoo-
logice și următoarele:

*Ciocănitorea** dintru început n'a fost
pasere, ca acum, ci ea a fost o femeie
năsută, adecă una din acelea, căreia îi plă-
cea să-și bage nasul în tot locul, chiar și
acolo unde nu-i fierbea óla, și pe fiă-care
să-l vorbescă de rău și să-i anine câte o
codiță.

Intr'o ăi prindînd Dumneđu tôte
gângăniile de pe față pămîntului, precum:
vespi, gârgăni, țînțari, furnici, cari, și al-
tele o multime asemenea acestora, și legân-
du-le bine într'un sac, ohiemă pe femeia
cea năsută la sine și dându-i sacul îi ăise:
— Ia sacul acesta și du-l de-l aruncă

asa cum îl veđi în mare! Dér caută... nu
cum-va să te pue păcatele, ca după ce vei
eși de-ăicea la largul t'eu, să-l deslegi, ca
să veđi ce este într'ensul, oă apoi va fi vai
și amar de capul t'eu!... atunci ai să pă-
țesci una ne mai pătită!... m'ai înțeles!...

— Ferescă ceriul! — răspuse nă-
suta, luând sacul în spate, — unde ași face
eu una ca aceea să n'ascult porunca ta
Dómne! — Și cum roști ea cuvintele aces-
tea, eși din pomét afară, căci Dumneđu
când îi dete sacul, se află într'un pomét
fôrte mare și frumos, împenat cu tot felul
de pomi roditori și flori miroșitoare.

Dér țai-aș aflat omul, care să-și ție cu-
vîntul!... Năsuta, cum eși din pomét afară,
nu apucă a face vre-o câte-va sute de pași
când, cuprindîndu-o un dor nespun, ca să
vadă ce duce în spate, nu se puté reținé
de-a nu se opri în loc și a deslega sacul.
Însă nu apucă bine a-l deslega și gângă-
niile, vedîndu-se ărăși de-odată slobode,
esiră dintr'ensul și începură a se răspândi
în tôte părțile, și a-se ascunde unele prin
crepăturile și pe sub scórța copacilor, ără

altele prin ərbă și pe sub țerînă, mai pe
sourt, care pe unde apucă mai de grabă...

Năsuta, de spaimă și de frică, ca să
n'o pedepsescă Dumneđu, pentru-că nu s'm
ținut de cuvînt, ci i-a călcat porunca, în-
cepî a alerga ca o scósă din mînte în tôte
părțile după gângăni, voind să le prindă
și să le bage ărăși în sac.

Dér cine era în stare să prindă atăta
amar de gângăni, câtă virise Dumneđu
în sacul acela?... și cine, mă rog, putea
să scie în cătrău au apucat și s'au ascuns
acestea?... Prinse ea ce prinse, nu-i vorbă,
dér pe tôte să le prindă i-a fost peste pu-
tință, căci gângăniile nu erau așa de próste,
ca se stée locului!...

Dumneđu, vedînd, că femeia, căreia
i-a dat sacul cu gângăniile, ca să-l ducă și
să-l arunce în mare, nu l'a ascultat, s'a
măniat pe dînsa și spre pedepsă a prefă-
cut'o într'o *Ciocănitore* ăicîndu-i, oă până
ce nu va prinde pe tôte gângăniile, câte
le-a slobodit din sac, până atunci nici să
nu mai tragă nădejde, că se va puté pre-

face ărăși în femeie, cum a fost dintru în-
ceput.

De-atunci apoi, de când Dumneđu a
prefăcut'o în pasere, *Ciocănitorea* nu-și pôte
da rînd alergînd prin păduri, pădurele și po-
mete și prindînd la gângăni, cugetînd, că
decă le va prinde pe tôte, se va face ărăși
femeie, cum a fost dela început.

Ără ciocul ei cel lung și ascuțit, cu care
prinde ea gângăniile, e nasul ei de odinódră,
căci ea femeia avea un nas lung, care și-l
băga în tot locul, și nimic nu rămânea necău-
tat, nevédut și nevorbit de dînsa, precum
de-atunci încóce, de când e pasere, nu rămâne
nici un pomșor, mai ales de cei bortoși și
putregăoși, ca să nu fiă cercetat de dînsa,
căutînd gângăniile ce le-a scăpat odată din
sac și nu le mai pôte găta de prins nici până
în ăia de astăđi...

Mierla a fost la început fată de îm-
părat, căreia îi móre iubitul, și în jalea ei
nespusă rógă pe Dumneđu s'o prefacă în
pasere.

„Dumneđu i-a ascultat rugămintea
și-a prefăcut'o în *Mierla* cu pene negre,

*) Marian, Ornitologia I, 81—83.

solemnă cu numărăsoasă asistență de preoți, va cânta corul mixt al prof. Mureșianu. Pricésna, „ochiul inimii mele”, va fi cântat de trei coruri. După sf. liturgiă diferitele deputații se vor prezenta Escel. Sale spre a-l felicita.

Koerber și Szell. Sâmbătă s'a ținut în Budapesta o conferință între primul-ministru austriac Koerber și între primul-ministru ungar Szell. Subiectul acestei conferințe a fost căutarea celor mai potrivite mijloace pentru a face ca parlamentele să voteze prelungirea compromisului.

Aniversarea unirii Principatelor. Ziua de azi, 24 Ianuarie v., este o zi istorică. Patruzeci și unu de ani se implinesc azi, de când s'au unit cele două țări surori, Muntenia și Moldova. Din acest incident Societatea „Tinerimea Română” din București va aranja o serată literară și musicală. Se va ține o conferință despre „Unire” și va fi un cor vocal și instrumental. Serbarea se va face azi la 9 ore a. m. în saloanele clubului societății „Tinerimea Română”.

Congresul catolic pentru autonomie.

Lucrările congresului catolic până acum n'au înaintat aproape de loc. Discușiunile se învârtesc tot numai în jurul celor două proiecte ale comisiei de 27, unii pledând cu înfocare pentru proiectul majorității, alții combatându-l și susținând proiectul minorității, er alții nu se împacă cu nici unul dintre proiecte.

Dintre vorbirile rostite până acum mai marcantă este vorbirea scurtă, dăr cu efect surprinzător a contelui Ferdinand Zichy, conducătorul mirean al partidei populare, care dete expresiune convingerei, că în împrejurările actuale nu se poate cugeta la o realizare a autonomiei nici pe baza protecției majorității, nici al minorității. Declară însă, că deși cu plăcere aderă la multe părți principale ale proiectului minorității, află necesar ca congresul, luând de basă proiectul majorității, să intre cât mai repede în desbaterea pe paragrafi. Vorbirea lui a fost întreruptă de repetite ori cu aprobări sgomotoase atât din partea majorității, cât și a minorității.

În ședința dela 3 Februarie Ferdinand Horanszky a făcut o propunere în sensul, ca să se primască în general proiectul majorității, dăr înainte de a intra în desbaterea specială a lui, proiectul să se predea comisiei de 27, ca această, pe baza primirii în general a proiectului, să intre în înțelegere atât cu guvernul, cât și cu arhierii pentru a cunoșce părerea acestora în ceea ce privește cestiunea administrării și controlării fondurilor și fundațiilor catolice, apoi cestiunea instrucțiunii și edu-

cațiunii și ocuparea beneficiilor, ca astfel să se pótă stabili ceroul de influință al autonomiei. Până când comisia va puté să afle vederile amintitorilor factori, congresul, se înțelege, ar trebui să se amâne.

Factorii respectivi, dișe Horanszky, nu vor puté să nu dea răspuns la întrebările comisiei, s'eu decă n'ar da răspuns, această încă ar fi un răspuns și ar însemna, că autonomia nu se póté înființa. Aceasta ar fi ultima încercare pentru realizarea autonomiei; de se vor zădărnici acum tratările și pertractările, atunci cestiunea autonomiei va fi abandonată pe timp neprevăzut. În fine s'a hotărît a se continua desbaterea în general asupra proiectelor, punându-se în decursul acesta în discuțiune și propunerea lui Horanszky.

Atitudinea episcopilor față de congres e fôrte rezervată. Ei nu vor să se pronunțe nici într'un fel, ci nemulțămirea și-o exprimă prin tăcere. În privința această „Alkotmány” publică la locul prim un articol, ce dișe, că l'a primit dinafară și care arată cauza tăcerii arhierilor. Etă ce dișe între altele:

„Trebuie s'o spunem, că episcopii nu pot fi numai nisce membri cu vot ai congresului autonom. Episcopii sunt mai mult. Ei și față de autonomie sunt o autoritate, pe cari a-i majoriza cu votul, a polemisa cu ei, a inscena contra lor lupte politice, de partid s'eu de interese private, nu se póté. Pentru a păzi așa-dără înțregă autoritatea, jurisdicțiunea episcopescă, trebuie să se dea mijloc și garanții în organismul autonom. Mai limpede diș: congresul trebuie să decreteze în paragrafi deosebiți, că față de hotărârile sale recunoșce ca for superior autoritatea de guvernare bisericească, care e depusă în mâinile episcopilor, dela cari mai departe drept de apelațiune nu există, decât monarhul în cestiuni de patronat, er în alte cestiuni de guvernament numai Curia română...”

Aici a fost și greșela congresului din 1870 și deși acum comisiunea de 27 ar fi avut ocaziune să omită această greșelă originală — căci dără tocmai cu acest scop a fost alésă, — n'a făcut-o această. Cum ar apăre biserica noastră provădută cu organism bisericesc, decă noi catolicii am suferi să se realizeze un organism, în care cuvântul episcopilor numai atâta ar pondera, ori póté nici atât, cât vorbirile elocvente fiă ale lui Ferd. Zichy s'eu Iuliu Szapary, fiă ale lui Gavril Ugron, s'eu Albert Apponyi? Cum s'ar înfățișa cea autonomie, în care ori-ce membru ales, miren ori biserican, ar puté face front, s'eu alcătui partid într'o cestiune, pe care episcopul, primatele, ori S. tul Scaun o deolară de-o cestiune de credință s'eu morală? O asemenea autonomie ar puté deveni cuibul unei curate schisme s'eu crise, care și-ar puté face drepturi față de biserică chiar și

cari însemnăză jalea și intristarea ei cea mare, și cu rostul galben ce cêra. Și cum s'a prefăcut ea în Mierlă, de-una a părăsit curțile împărațescei, a sburat în pădure și 'n tot locul, dără va puté da peste bărbatul s'eu. Ea încă ca fată soia fôrte frumos cânta, și acum ca mierlă încă nu încetăză a cânta cele mai frumoșe versuri, dără prin cântecul ei va puté deștepta pe soțul s'eu. Tot din această pricină se lasă ca ori și de cine să fiă învățată a cânta, cugetând, că ou cât va sci mai bine, mai multe și mai frumoșe cântece, prin ele îl va puté deștepta pe soțul s'eu și a-l aduce din cealaltă lume într'această.

Mai departe se dișe, că tot din această pricină își face ea cuibul s'eu mai ales prin tuișe și prin tinterime, ca fiind mai aproape de pământ, soțul s'eu mai degrabă și mai lesne să-i audă strigătul s'eu cel jalnic și să se deștepte.*)

Legenda e una din cele mai plastice legende etiologice, căutând să tâlmăcească în tôte amănuntele sale purtarea mierlei, care de fapt prin cântecul s'eu re-

sunător, duioș, jalnic, face impresiunea unei amoresate, frământate de dor și jale, care își varsă focul dela inimă, în accentele cele mai duioșe. Acesta este motivul, că poporul nostru mai orede, că mierla întreține relațiuni tainice cu cucul, din care causă doinele populare o și numesc adese-ori „sorișora cucului”**)

Dintre legendele astronomice amintesc legenda *Lucașfărului de dimineța și de sêra*, după care primul a fost Busuioș, fiul împăratului, er al doilea a fost Siminoc, fiul rabei, născuți într'un mod minunat amândoi în același timp și trăind cât au fost în viață, nedespărțiți, ca doi frați.**)

După o colindă de caracter etiologic *luna s'a născut dintrun fir de aur, răpit de șoimi dela Maica Domnului și ridicat în înălțimile cerului, eră stelele din puii șoimului, metamorfosați, probabil ca pedepsă pentru fără-de-legee lor.***)*

(Va urma.)

Nicolae Sulică

*) Ibid, I, 284 sg.

**) Ispirescu Basme, 350—356.

**) Marian, Ornit. I, 114—115.

atunci, când singuraticii membri ai ei stau sub escamotațiune, censură s'eu interdict.

„Ei bine, acum vor înțelege dără atitudinea contelui Ferd. Zichy și atitudinea rezervată a episcopilor și aceea, cari până aci numai cu atitudinea guvernului s'au ocupat și numai pe aceea au respectat-o”.

În fine dișe autorul articolului, care este un fruntaș al clerului catolic, că rēul numai așa se póté delătura, decă congresul va declara „cu tótă supunerea și fără rezervă”, că recunoșce pe episcopii ca for superior în tôte cestiunile, cari cad în ceroul lor de influință. Acesta este „sine qua non”-ul autonomiei noastre, esclamă în fine scriitorul.

Cestiunea naționalităților în dietă.

Ședința de Sâmbătă a dietei a făcut-o interesantă éráși kossuthistul Bela Komjathy. Ei s'au ocupat exclusiv cu cestiunea naționalităților, căci, cum dișe el, desaproabă politica de naționalitate a guvernului.

Komjathy dișe, că rēu a făcut guvernul, când a desființat faimósa secțiune a naționalităților. Pasul acesta al guvernului a fost cu totul altfel înțeles și explicat de către naționalități, cari au văzut în acest pas o abandonare a politicii de naționalitate de până acum. Înșiră tôte „scandalele” de naționalitate, ce s'au întâmplat până acum, și adecă: scaunul scolastic din Biserica-Albă decide, să duca protocoale în limba germană; la Brașov s'a respins limba maghiară protocoală; la Arad feciorii „valahi” din Micălaca s'au dus la asentare cu stég negru-galben; vine apoi mișcarea în contra numirilor maghiare de localități. Guvernul a permis, ca la esposiția universală din Paris Sașii să folosescă inscripțiuni germane. Amintesc despre afacerea stégurilor în Brașov, când ministrul de interne a desavuat pe secretarul s'eu de stat și pe fișpanul, er pe Maghiari i-a umilit de dragul Sașilor. Tot cam așa s'a făcut la *Tisovita*, când ministrul de interne, prin o decisiune, a permis adunările Slovacilor. Face amintire de mișcarea „pangermană” printre Șvabii din Bănat. „Politik” din Praga stă în legătură cu ministrul-președinte.

Col. Szell: Cu cine?

B. Komjathy: Cu persoana d-lui ministru-președinte!

Col. Szell: Cu mine? „Politik” din Praga?

B. Komjathy: Nu este alt ministru-președinte. Destul să te bați cu unul! „Politik” a diș într'un articol, că Românii vor părăsi pasivitatea și asta o motivează cu aceea, că ministru-președinte Szell aprobă pasul lor, căci pe terenul de naționalitate urmază o altă eră și despre această d-l ministru-președinte s'a sfătuit cu mai mulți bărbați conducători români. Tot asta s'a scris și într'o foie maghiară din Budapesta.

Col. Szell: Nu este nimic adevărat.

(Biro: Jeszenszky a informat rău).

Komjathy: Decă Jeszenszky a dat datele, asta însemnă, că eu sci să le studiez. Datele mi-le-a dat dascălul, care m'a învățat să scriu și să cetesc. Aici e cazul cu faimósa pastorală a lui Mețianu. Față cu astfel de aparițiuni nu plătesc nimic de visele; aici trebuie fapte. Oratorul face amintire de reuniunea ceho-slovacă și de cazul acelei dame germane, (*Mayer Maritta*), pe care Sașii din Brașov ar fi isgonit'o, pentru-că ar fi scris articole favorabile în presa străină despre Maghiari și ea și-a luat refugiul la Pertz. Vorbesce de Fiume și de *salvus conductus* al Goștilenilor și în fine caru dela toți membri camerei să fiă Maghiar cu trup și suflet, căci situația o cere azi mai mult ca ori și când.

Desid. *Perczel* cere cuvânt în cestiune personală. Spune, că dama despre care a făcut amintire Komjathy, a fost la el de două ori pe când era ministru de interne. Lui însă i-s'a părut, și atestatele medicilor maghiari au constatat, că biata femeie e scrintită și suferă de mania persecuțiunii.

Komjathy ia cu bucurie la cunoștință lămuririle lui Perczel și dișe: „Așa se vede, că numai acei Sași sunt filomaghiari, cari și au pierdut mintea”.

Acesta este în resumat discursul archieșovinistului Komjathy.

Compromisul financiar personal. În cercurile diplomatice din Viena se discută fôrte mult împrumutul, ce l'a contractat Persia în Rusia. Acest împrumut va asigura Rusiei supremația în Asia centrală față de Anglia, care a pierdut cu totul terenul în Persia. Aceasta face, ca tótă lumea să atribute o mare importanță politică pasului făcut de Rusia.

Războiul din Africa sudică.

De pe câmpul de război din Natal nici o știre mai importantă. Seim, că fama despre trecerea lui Buller peste Tugela, a fost o simplă scornitură englesescă.

Nu se știe în ce parte vor reîncepe operațiunile contra Buriilor. Mai multă probabilitate este, că Englesii vor ataca pe Buri în colonia Cap, din care causă aceștia s'au și îngrijit să-și concentreze armate însemnate la *Colesberg*. Buri trimis de-asemena trupe nouș la Kimberley, căci după ultimele știri, Englesii vor merge în ajutorul lordului Methuen și în liberarea orașului Kimberley.

Roberts cere trupe.

Noul comandant suprem Roberts cere cu urgență trupe nouș dela Londra. Etă ce scrie în privința această „*Illustrated War-News*”:

„Comandantul suprem Roberts a cerut trimiteră a 90,000 de omeni pe câmpul de luptă, la ceea-ce guvernul a răspuns, că 'i va trimite îndată. Guvernul a hotărît, să introducă éráși vechia lege a milițiilor, după care se pot recruta toți bărbații necăsătoriți în vârsta de 18—30 de ani. Cei 90,000 de omeni vor să-i adune așa, că 40,000 se vor lua din rezerva vechii miliții, er 50,000 din voluntari.

Armata englesă năvălitoare.

Intr'aceea se vestesc, că o armată englesă a apărut neașteptat pe pământul Zulușilor, ca să năvălescă în Transvaal. Dăr Buri sunt bine întăriți și aici și sunt gata în tot momentul la atac.

Mobilizarea flotei de rezervă.

Din Londra se mai anunță, că în tôte porturile englese domnesce activitate febrilă. Se dișe, că tôte corăbiile de război ale flotei de rezervă sunt reparate și puse în stare de luptă.

Isprăvi de ale Buriilor.

Din *Cape-Town* se anunță, că Buri au nimicit total drumul ce duce din colonia Cap la Bloemfontein, pentru a reținé înaintarea trupelor englese spre Oranje.

Banii cheltuiți.

Acum trei luni de zile, guvernul engles prevedea, că maximul cheltuelilor necesitate pentru „promenada militară” în Transvaal, nu vor puté întrece cifra de 250 de milioane. Entusiași și patrioți, Englesii se grăbiră, ca în câte-va zile să acopere de mai multe-ori acest împrumut, pe care statul îl făcea în vederea războiului. Aceste 250 de milioane însă fură repede înghițite de primele preparative ale războiului. Nevoile, ce se prezentau, erau formidabile.

Transportarea unei armate atât de număróse, însoțită de cantități colosale de material de război, a necesitat o cheltuieșă enormă. Ofițerii de remoută, trimiși în Italia și în America pentru a cumpăra caii trebuincioși, avură să plătescă une-ori până la 2000 de lei pentru un cal.

Costumele multicolore ale soldaților englesi, costume de un efect superb la parade, însă de o întrebuintare imposibilă în război, servind de ținte admirabile pentru pușcași buri, trebuiră a fi schimbate, înlocuindu-se print'o uniformă adaptabilă nevoilor războiului și climatului.

În fața unor așa nevoi, cele 250 de milioane dela origină au devenit repede, după evaluările cele mai optimiste, două miliarde cincisute milioane.

Presă și războiul.

Pe de altă parte, cheltueli mult mai considerabile, relativ, trebui să facă și presa englesă.

Telegraful în prima linie, plătindu-se peste 6 lei un cuvânt, a pricinuit cheltuieli fabuloase. Un ôre-care jurnal și-a plătit telegramele, numai pentru o zi, cu 15.000 lei. Și după ce costă așa de mult aceste telegrame, mai viu une-ori și cu întărire de căte-va zile și censurate de guvern.

Correspondenții diarelor, trimiși la teatrul războiului, având a înfrunta primejdii și a întâmpina greutăți, sunt plătiți fabulos. Și, în afară de asta, familiile acestor corespondenți, în cas când vre-unul din ei ar dispărea în război, sunt asigurate fiecare cu câte 50 până la 70 mii de lei.

Ori cât de mult s'ar ridica tirajul acestor gazete, căci unele au ajuns până la 1.200.000 de foi, totuși sunt considerabile sarcinile create în vederea războiului.

SCRIRILE DILEL.

— 24 Ianuarie v.

„România Jună,” societatea academică social-literară a tinerimii române din Viena, și-a constituit comitetul pentru anul curent în următorul mod: Președinte: med. Titu Perția, Vice-președinte: iur. Caius Brediceanu, Secretar I.: techn. Romulus Pop, Secretar II.: techn. Iosif Vancea, Cassar: med. Ricard Linche, Controlor: techn. Aurel Sanciali, Bibliotecar: techn. Illariu Sassu, Econom: med. Ilie Ganea.

Austriaci pentru Buri. În Viena s'a ținut un mare meeting în favorul Burilor. Meetingul a fost convocat de comitetul național german. Au luat parte la el mai mult de 3000 bărbați și femei. Adunarea a decurs foarte sărbătorește. La început s'a cântat imnul național olandez, apoi s'a ținut o conferință despre „Războiul bur în serviciul omenirii”. S'a primit unanim o adresă, în care se exprimă simpatiile pentru Buri și revolta sufletescă contra Englezilor. La fine a fost trimisă lui Dr. Leyds o telegramă, în care se dă expresiune dorinței, ca Buri să învingă. La meeting a participat și van der Heven ministrul plenipotențiar al Țărilor-de-jos. Participanții s'au îmbrășiat cântând cântecul de libertate al Burilor.

O grea lovitură a sorții a îndurat veteranul profesor dela școlile medii române din Brașov, d-l Ioan Popea, al cărui fiu, Virgil Popea, a răposat zilele acestea pe neașteptate în Bucuresci, unde studia medicina, fiind tocmai acum în ajunul ultimului examen. Virgil era un tânăr bun, foarte inteligent și de frumoase speranțe, care în tot decursul studiului său s'a distins ca student eminent. Prin mărtașă sa a lăsat în adânc doliu pe iubiiții săi părinți și numeroșele rudeni, între cari și pe P. S. Sa episcopul Nicolae Popea dela Caransebeș, al cărui nepot de frate a fost răposatul. Adresăm întristaților părinți și familiei, condolențele noastre adânc simțite!

Pentru masa studenților dela școlile medii și superioare din Brașov au intrat următoarea contribuire:

D-l *Romulus Verzea*, preot în Satulung, a contribuit 5 corone pentru masa studenților întru amintirea regretatului Virgil Popea. — Direcțiunea școlilor își exprimă ceie mai vii mulțămite pentru acest nobil și pios dar.

Manifest studentesc. Noul comitet național studentesc din Bucuresci va lansa zilele acestea un manifest, prin care va arăta activitatea, ce are de gând se o desfășore.

Manifestația pentru d-ra Bârsescu. Joi, după sfârșirea spectacolului „Odetta”, s'a făcut de cătră studențimea universitară o căldurosă și entusiastă manifestație de simpatie pentru eminenta artistă Agata Bârsescu; cail au fost deshămați dela trăsura artei, er studenții i-au dus trăsura până la otelul „Europa”, unde a vorbit un student, căruia i-a răspuns eminenta artistă vedit emoționată.

Esportul român de vite. „Neues Wiener Tagblatt” primesce o telegramă din Bucuresci, în care se spune, că gu-

vernul, interpelat asupra greutății, ce se face esportului de vite românești la granița Severinului, a răspuns prin glasul ministrului de esterne, că guvernul tratăză cu guvernul maghiar pentru a-se înlesni esportul. Vitele au scăpat de epizootii și măsurile luate de Austro-Ungaria sunt numai provisorii.

Statistica proseliților în România. Înalt Prea Sf. Sa Metropolit-Primat al României Iosif, a dispus a-se face o statistică generală de toți proseliții, cari într'un pătrar de secol (1875—1900) au îmbrățișat religiunea creștină a bisericei de răsărit.

Scumpete. După scumpirea petrolului urmăză acum să se scumpescă și cafeaua. Cafegii din Budapesta au decis și au pus în praxă deja urcarea prețului unei cafele negre cu 2 cr. În Viena s'au scumpit cu 10% prețurile albiturilor. Sunt tēmeri, că așa va merge rēnd pe rēnd la toți articolii de comerț, ceea-ce sigur nu va contribui la bunăstarea publică.

Impēratul Chinei trāesce. Agenția telegrafică rusescă atrage atențiunea asupra unui articol al fōiei rusesce „Petersburgskaja Vjedomosti”, în care, pe informațiuni basate, această fōiă scrie, că scirile răspândite asupra catastrofei dela palatul din Peking, sunt scornituri. Impēratul Kwang-Su trāesce, n'a abdis la tron și totul se reduce la faptul, că el a designat un moștenitor de tron.

O scrisore a împēratului Germaniei. Impēratul Wilhelm a adresat prințului cancelar de Hohenlohe o scrisore, în care exprimă mulțămirea sale pentru felicitările, cari i-au venit din toate punctele cele mai depărtate ale globului și arată mulțămirea sa pentru manifestațiunile cu privire la nevoia de-a crea o flotă, care să răspundă situației politice și intereselor comerțului Germaniei.

Industria Austriei amenințată. Grevelor de până acuma, cari s'au declarat în minele de cărbuni, li-s'a asociat o nouă grevă, seu mai exact spus rēnceperea grevei în Leoben. Fiind Stiria o țară eminentă industrială, cărbunii din Leoben aveau mare importanță pentru numărōsele stabilimente de industrie. Dēcă și până acuma cantitatea produsă nu ajungea pentru acoperirea trebuințelor, și celelalte provincii trebuiau să-și procure cărbuni din Germania. Vē inchipuiți, ce va fi când și Stiria va fi nevoită să-și procure cărbunii din străinătate, plătind și scumpul transport. Pericolul unei crize industriale este iminent. Cu declararea grevei în Stiria, greva a luat caracterul unei mișcări generale a tuturor minerilor de cărbuni în întreaga Austriă. Ministerul căilor ferate este gata de-a acorda tarife scădute de transport, sub condiția, că de acest beneficiu să aibă parte și consumătorii.

Bulgari arestați. Din Atena sesorie: După scirile din Salonic, 23 de Bulgari au fost arestați sub inculparea de-a fi asasinați pe mai mulți Greci. S'au făcut mai multe arestări în căte-va localități din Macedonia în urma observațiunilor repetate ale ministrului Greciei în Constantinopol.

Scrisori diplomatice desfăcute. Nisce făptuitori necunoscuți din Constantinopol au pus mâna pe un pachet de scrisori diplomatice adresate ambasadorului francez și le-au desfăcut pe toate.

Un castel asediat de bandiți. D-l Rivet, proprietarul castelului Sabatier, din Luisac (Gard, Francia) era singur acasă Dumineca trecută pe la un-spre-dece sēra; toți servitorii săi erau la un tērg vecin. De-odată auzi un sgomot mare la ușa de intrare. Nisce bandiți doboriau. Castelul era izolat. D-l Rivet se înarmă cu o pușcă și baricadă toate ușile, ce dedeau în odaia sa, în care se închise. Bandiții însă putură pătrunde până la dēnsul. D-l Rivet dete cu pușca, însă fără succes. O luptă corp la corp se angajă. D-l Rivet, bētrân de 63 ani, fū doborât. Bandiții îl forțară se deschidă sertarul, din care luară 6000 de franci în bilete. Sciind, că mai are bani, îl siliră

să i conducă în pivniță, unde dēnsul avea ascunși 15.000 de franci în aur. Mai pușcă mână pe toate giuvaericele de-o valōre considerabilă, ce gāsiră, și apoi după-ce legară pe d-l Rivet de patul său, se retraseră.

Un orologiu de aur pentru dame, cu un portret. S'a perdit Duminecă sēra în distanța dela Strada nouă, a spitalului, prin stradele Mihail Weiss și până la otelul „Europa”. Afătorul e rugat a-se anunța la administrația „Gazetei Transilvaniei”, având de-a primi în schimb onorarul cuvenit.

Miseria în Galiția.

Pe fiă-care an în întreaga Galiția se vënd prin licitația publică 12,600 proprietăți țărănesce — er locuitorii lor sunt reduși la completă miserie.

Acest fapt se pōte vedē în biuroul statistic la starea generală a Galiției. Această cifră și datele de mai jos vorbesc de sine singure și arată în ce stare de decadență a ajuns administrația Galiției și locuitorii ei.

În anul 1892 s'au vëndut prin licitația publică 2171 proprietăți de ale țărănilor, în anul 1893—2274 proprietăți, în anul 1894—2507 proprietăți, în anul 1895—2467, în anul 1896—2548, în anul 1897—2806 etc. etc. Valōrea proprietăților scōse pe fiă-care an în vëndare prin licitația publică, se ridică la o valōre de 4.600.000 florin. Această sumă este evaluată de tribunale, vē puteți închipui la cătă valōre se ridică aceste pământuri pentru cei ce le munceau? Statistica mai arată, că cele mai multe vëndări prin licitația sunt făcute în baza urmărilor a samsarilor și speculanților jidan, și încă pentru nisce pretențiuni foarte neînsemnate.

Numai în trei ani s'au făcut 7568 vëndări de felul acesta, și bieții omeni muncitori au fost lăsați pe drumuri. Din aceste 7568 vëndări s'au făcut 459 pe baza unor pretențiuni de datorii mai mari de 1000 fl., 2835 de datorii sau esecutat pe baza datoriilor contractate în valōre de 100—500 fl. și 3749 vëndări s'au făcut în urma hotărârilor judecătorești pe baza datoriilor contractate pe sume mai mici de 100 fl., er 1009 casuri de aceste s'au făcut pe baza unor urmări pentru datorii în valōre de 1—25 florin.

În dosul acestor cifre se ascunde o adevărată tragedie. Sunt mii de țărani în Galiția, cari nu pot răspunde o datorie atât de mică, cât un jidan samsar consumă într'un birt la o singură oină, și pentru aceea el îi vinde casa cu locul, și-i asvirle întreaga familie pe drumuri. Dēr ce veți mai dice, când vē veți gândi, că datoria, care a ajuns să fiă esecutată, este deja mărită de trei până la patru ori, de cum era ea contractată la început.

Rezultat final reese, că pe fiă-care an din Galiția sunt scōse 2600 de familii creștinesce din vetrele lor, er în locul lor se asedă și stăpānesc parasitii, cari se întind mereu.

NECROLOG. Din Turda ni-se anunță decedarea veteranului *Stefan Rațiu*, fost prim-curator al bisericei gr. cat. de acolo în decurs de 40 de ani. A răposat în 3 Febr. n. în al 86 lea an al vieții. Il jălesc fiul și ficele sale: Ioan Rațiu cu soția sa; Susana și Todor; Ana Rațiu cu soțul Ioan Cigăreanu, vice notar comit. în pens., vęd Maria Todorean născ. Raț; Nicolau Rațiu paroch Tritul de sus, vęd. Susana Măndruț și Rațiu apoi un număr mare de nepoți și rudeni. — Fie-i țărēna ușoră.

DE LA NORD LA SUD.

Povestea polului nordic. La toți le e cunoscut, că Asia e lēganul omenimeii, dēr doctrina secretă ne învață, că pământul, pe care s'a născut cel dintăi om este polul nordic, care s'a ridicat de sub apă și că aici a fost paradisul, pe care au locuit cele dintăi popōre de pe pământ și încă și acum se află acolo o insulă, care nicl când nu se va cufunda. Doctrinile fi-

losofice ale Indienilor susțin, că acea insulă dela polul nordic a fost odată un continent mare, care înainte cu 850.000 de ani, s'a cufundat cea mai mare parte.

Insula această, pe timpul când s'a scufundat, era locuită de două seminții deosebiate, cari se luptau una contra celeilalte. Aceste două seminții în privința corporală și spirituală se deosebiau de omenimea de astăzi. Una din acele două seminții era iubitoare de pace, er cealaltă era rea și vrăjbitōre. (Avel și Cain?).

La polul nordic sōrele nu apune o jumătate de an; această se esplică ast-fel: Pe timpul primei și a doua generațiuni, — după cum susțin Acidenii — periferia pământului a fost acoperită de mări estinse, dēr mama (pământul) s'a mișcat sub valurile mărilor și printre acele valuri a eșit pământ uscat: acesta este polul nordic; apoi pământul s'a mișcat și mai tare și atunci a apărut pe periferia pământului o catenă de munți; făcēstă catenă de munți sunt munții Himalaia (Indienii cred, că munții Himalaia se continuă și pe sub mare și așa încing întreg pământul ca cu un brâu).

Pământul după această mișcare în direcțiune sudică, s'a împărțit în mai multe țeri și insule, er pământul străbun (polul nordic) nu s'a împărțit. Printre valuri, a apărut în toate direcțiunile pământ uscat, dēr în decurs de mii de ani, pământul er s'a scufundat în apă.

Apoi a apărut țera celor rēi (Atlanti) și pământul străbun (insula polară) a dispărut (dinaintea omenilor); rīurile, care urgeau jur împrejur s'au prefăcut în ghiață din cauza vânturilor și a respirațiunilor rele, care eșiau pe gātlejul omenilor celor rēi.

*

De unde își furnescă Buri munțiile lor? O scrisore din Transvaal arată lui „Nieuw Courant de Rotterdam” de unde iau Buri munțiunile lor. Obuze pentru tunuri își fabrică Buri singuri și anume: *camasa* se tocesce în fabricile societății de drum de fer din Africa de Sud, *lumeta* se fabrică în Pretoria și este umplută în fabricile de dinamită tot de acolo. Probele obuzelor se fac cu tunurile lor proprii și au dat un rezultat escelent. Buri dice: După cât aflăm, reprezentantul fabricii Krupp ar fi făcut interveniri în contra noastră sub cuvânt, că prin fabricațiunea acestor proiectile, i-am violat patenta d-sale Acest protest de sigur însă, că nu ne va deranja a merge înainte. Spre lămurire putem da, că firma Krupp este supărată pe noi din cauza unei cumpărături însemnate de tunuri Creuzot, pentru cari guvernul a plătit prețuri fabuloase. Comandantul suprem, generalul Joubert, are însă o mare dragoste pentru tunuri franceze, și trebuie să admitem, că sunt escelente, er d-nul Krupp nu le pōte întrece cu ale sale. Acu se studiază mult cu fabricarea patrōnelor pentru puștile Mauser. Praf alb și fără fum avem destul și dēcă vom reuși și în această, atunci stăm admirabil și suntem curioși a vedē, cine se va opune contra noastră.

*

Lămâi de iernă. Până aci se credea, că arborul, din care se produce lămâia, este o plantă din regiunile de mēdădă, care nu pōte suporta iernă. În Japonia însă nu de mult s'au aflat arbori producători de lămâi, cari pot să se reziste și unui frig de 20 de grade și pōte fi cultivat sub cerul liber și în Europa. Prima încercare s'a făcut în America, unde arborele a fost introdus de profesorul F. W. Massey. Încuragiat de succesul neașteptat, acest profesor a încercat și a isbutit să oltuēscă în arborul de lămâia mlădițe de portocale și astfel a ajuns să aibă și arborele producător de portocale. În timpul din urma s'au făcut încercări cu arborele de lămâi și în Germania și această plantă cosmopolită și acolo s'a impatriat.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Măior.

„AURARIA“, societate pe acțiuni în ABRUD.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului „AURARIA“ cassă de economii, societate pe acțiuni în Abrud, prin acesta se convăcă la a

XII-a adunare generală ordinară,

ce se va ține la 27 Februarie 1900 st. n. la 10 ore a. m. în Abrud în localul institutului.

Ordinea de zi:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere.
2. Deciderea asupra bilanțului și asupra absolutiului direcțiunii și comitetului de supraveghiere
3. Impărțirea profitului curat.
4. Fixarea marcelor de prezență.
5. Alegerea celor 3 membri în direcțiune.
6. Alegerea comitetului de supraveghiere.
7. Eventuale propuneri în cadrul statutelor.

Domnii acționari, cari voesc a participa la acesta adunare în persoană sau prin plenipotențiat, sunt rugați a-și depune acțiunile și eventual documentul de plenipotență cel puțin cu o zi înainte de adunare la cassa institutului, ori la institutul „Doina“ din Câmpeni, sau la institutul „Detunata“ din Bucium.

Abrud, 31 Ianuarie 1900.

Direcțiunea.

RAPORTUL

comitetului de supraveghere pe anul de gestiune 1899.

Onorată adunare generală!

Comitetul de supraveghere a institutului de credit și economii „AURARIA“ are onore a Vă raporta următoarele, că:

a scontat cassa și a luat la revisie cărțile principale și auxiliare și le-a aflat toate conduse în ordine și esact.

În ședința sa din 31 Ianuarie a. c. a censurat raportul direcțiunii și a revidat bilanțul, pe cari le au primit intru toate fără nici o modificare.

Pe temeiul acesta propunem, ca raportul direcțiunii, precum și propunerea asupra distribuirei profitului să se primescă și de către On. adunare generală și să i-se dea absolutoriu.

În fine comitetul de supraveghere se rōgă ca și raportul său să fie luat la cunoștință și On. adunarea generală să i dea absolutoriul.

Abrud, în 31 Ianuarie 1900.

Basilii Basiota m. p.

Dr. Vasilie Fodor m. p.

Contul Bilanțului. — Mérleg Számlája.

ACTIVE. — VAGYON.	fl.	cr.	PASIVE. — TEHER.	fl.	cr.
Cassa în numărar. — Készpénz.	7817	53	Capital social 300 acțiuni à 100 fl. — Részvénytőke	30000	—
Cambii de bancă. — Váltótárca	270469	13	Fondul de rezervă statutar al acționarilor. — Részvényesek tartalék alapja	20000	—
Imprumuturi hipotecare. — Jelzálogkölcsön	53099	86	Fondul special de rezervă. — Kül. tartal. alap	15759	47
Credite cambiale cu acoperire hip. — Jelzáloggal bizt. váltó kölcs.	7237		Fondul de pensiuie a funcționarilor. — Tiszti nyugdij alap	13461	77
Efecte publice. — Értékpapírok.	17252	50	Fondul special de amortisare. — Kül. leírások tartal. alapja	422	28
Acții dela diverse bănci. — Részvények különböző intézetektől.	5200		Depunerii pentru fructificare. — Betétek	255018	39
Realități. — Ingatlunok.	305	26	Cambii de bancă reescomptate. — Visszleszámitolás	12208	—
Mobilier. — Butorzat fl. 460.98 cr.			Interese anticipate pro 1900. — Előlegezett kamatok	2961	—
după amortisare de 10%. — 10% leírás után „ 46.10 „	414	88	Diverse conturi creditore. — Különböző hitelezők.	684	24
Diverse conturi debitoare. — Különböző adosok.	383	90	Profit transpus din 1898. — Áthozott nyereség 1898-ról fl. 1041.— cr.		
			Profit net. — Tiszta nyereség „ 10.623 91 „	11664	91
	362180	06		362180	06

Contul profitului și a Perderilor. — Nyereség és veszteség számlája

EȘIRI. — KIADÁS.	fl.	cr.	VENITE. — BEVÉTEL.	fl.	cr.
Interese: — Kamatok: pentru depunerii spre fructificare. — Betétek után . . . fl. 13657.69 cr.			Interese: — Kamatok: dela cambii de bancă, — leszámított váltók után fl. 26540.95 cr.		
pentru fondul special de rezervă. — Kül. tartalék alap után „ 759.40 „			dela imprumuturi h pot. — jelzálog köl. csön után „ 4099.36 „		
pentru fondul de pensiuie, — nyugdij alap után „ 651.83 „			dela efecte publice, — értékpapírok után „ 941.90 „		
pentru fondul spec. de amortisare, — kül. leírások tart. alap után „ 42.50 „	15111	42	dela credite camb. cu acop. hipot. — jelzáloggal bizt. váltó kölcsön után „ 243.35 „	31825	54
Spese: — Költségek: Salare. — Tiszti fizetések „ 3549 70 „			Provisiuni. — Provisiok	2199	31
Chirie. — Házbér „ 300.— „			Profit la monetă. — Ércpénzek beváltás utáni jöved.	9	86
Spese de postă și alte, — posta és egyéb költségek „ 1152.14 „			Profit transpus. — Áthozott nyereség	1041	—
Marce de prezență, — jelenléti bárczák „ 564.— „	5565	84			
Contribuțiune, — Adók: directă. — egyenes : „ 1192.96 „					
dare de pământ, — földadó „ 9 88 „					
10% dare la interesele de timbru, — bélyeg illeték „ 1484.60 „	2687	44			
Amortisare din mobilier. — Leírás a butorzatból	46	10			
Profit transpus din 1898. — Áthozott nyereség 1898-ról „ 1041.— „					
Profit net. — Tiszta nyereség „ 10623 91 „	11664	91			
	35075	71		35075	71

Abrud, în 31 Decembre 1899.

Romul Furdul, Candin David,

Silviu Lazar,

Dr. Laurențiu Pop,
președinte.

Petru Macaveiu, G. Ivașcu Ioan Macaveiu.
membri direcțiunii

contabil.

Subsemnatul comitet de supraveghiere a examinat Bilanțul present, Contul Profitului și al Perderilor și confrontându-le cu registrele principale și auxiliare ale institutului, constatăm, că le-am aflat cu acelea în deplină conformitate și în ordine.

D. u. s.

Basilii Basiota,
președinte.

Dr. V. Fodor,

Nicolau Lobonțiu,

Ioan Todescu.